

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Kun en Spillemand

Citation: Andersen, H. C.: "Kun en Spillemand", i Andersen, H. C.: *Kun en Spillemand*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 170. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen05val-shoot-idm139867560351104/facsimile.pdf> (tilgået 17. maj 2021)

Anvendt udgave: Kun en Spillemand

Sæk læse over hans Fødder. Ingen var hos ham uden Koen, som strakte sit Hoved over Rækværket. De magre Fingre legede krafiløst med hverandre.

Døren gik op, og Huusmandskonen kom med en lille Potte Vand, stillede sig foran ham, og halv skjændende, halv grædende klagede hun: »Herre Jesu dog! nu ligger han og dør for mig, elendige Menneſke! Det har jeg, fordi jeg lod ham faae Lov til at ligge her inat. Døden stod ham jo ud af Øinene, da han kom iafes. O Gud hjælpe mig!»

Den Døende løftede Hovedet lidet og ligesom smilte; han lukkede derpaa Øinene igjen.

»Frøkenen vil ikke komme!» sagde Konen. »Det vidste jeg nok, og Præsten blev gal over det! jeg faaer nok det at høre!»

Den Døende sukkede dybt. Med eet reiste han sig halv op, pegede paa den sammenbundne Kramkiste og saae paa Konen.

»Skal jeg lukke den op?» spurgte hun.

»Ja!» hviskede han.

Pludseligt bleve hans Øine klarere, han strakte Hænderne fremad, thi *Naomi* stod foran; hun var traadt ind af den aabne Dør.

»Jeg har seet Dig før!» sagde hun, »altid naar vi mødtes, hilsende Du mig saa ærbødigt. Altid saae Du saa underligt paa mig. Er det Vand, Du giver ham?» spurgte hun Konen. »Skaf noget bedre!»

»Ja, han kunde have godt af en Taar Brændeviin!» sagde Konen, »men der har ikke været Draabe i mit Huus hele fjorten Dage!»

»Kjøb Viin!» sagde *Naomi* og gav Konen Penge. Hun saae med forvirrede, dumme Øine paa hende og blev endnu nogle Øieblikke.

Graaspurvene fløi ind paa Steengulvet, qvidrede og fløi igjen. Den koidde Vind blæste gjennem Muursprækkerne. Det var, som om den Døende oplivedes, og der kom Ord fra hans Tunge!

»Maa jeg see paa Dig, *Naomi*!»

»Du veed mit Navn!»

»Jeg vidste det, for Du selv kjendte det!» han saae paa hende med den Sørgendes Smil. »Jeg har baaret Dig paa mine Arme, men Du kan ikke huske den gamle *Jøe*!»

»Jeg saae Dig før!» sagde *Naomi*. »Men Du kom aldrig op paa Gaarden!»

»Jeg maatte ikke,« sagde han, »og jeg vilde ikke!»

»Hvad har Du at sige mig?» spurgte hun.

Han pegede paa den aabne Kramkiste. Hvad gjemte han deri?